Удосвіта встав я... темно ще надворі...
Де-не-де по хатах ясне світло сяє,
Сяє ясне світло, як на небі зорі...
Дивуюсь, радію, у серця питаю:
"Скажи, віще серце, чи скоро світ буде?"

"Ой скоро світ буде,
Прокинуться люде,
У всяке віконце
Засіяє сонце..."

Ой ударю ж зразу
У струни живії:
Прокиньтесь, вставайте,
Старії й малії!

Віщуванням новим
Серце моє б'ється, —
Через край із серця
Рідне слово ллється...